

Sjöfartsverket

INFORMATIONSBLAD nr 15/27.11.2002

LAGSTIFTNINGEN OM KANALAVGIFTER

Tillståndsavgifterna för Saima kanal har sänkts genom statsrådets förordning den 23 oktober 2002 om ändring av förordningen om kanalavgifter (861/2002).

Avgiftssänkningen beror på att de ryska myndigheterna sedan december 2001 har tagit ut avgifterna för isbrytning i Viborgska viken direkt av de fartyg som trafikerar kanalen. Sänkningen på omkring 23 procent gäller motorfartyg i isklass IA samt övriga registrerade fartyg och anordningar.

Ändringen trädde i kraft den 1 november 2002.

Bifogat återges

- lagen om kanalavgifter (404/1965) och
- förordningen om kanalavgifter (515/1991)

i sin gällande form.

Byråchef

Hannu Makkonen

Närmare upplysningar:

Insjöfinlands sjöfartsdistrikt

Dnr 18/60/2002
ISSN 1455-9056

LAG
OM KANALAVGIFTER
(23.7.1965/404)

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

1 §. För anlitande av kanal erläggas icke avgifter, ersättningar eller arvoden, dock med undantag av nedan i 2 § nämnda arvoden och i 3 § nämnda avgifter.

Grundar sig byggande eller anlitande av kanal på föreskrift i flottningsstadga eller med stöd av vattenlagen utfärdad tillståndsresolution, skall därom gälla vad i vattenlagen är särskilt stadgat.

2 §. Till personalen vid kanal erlägges arvode för tjänster vid anlitande av kanalen samt för öppnande av bro, då denna enligt trafikstadgan skulle få vara stängd.

3 §. På Saima kanal uppbäres för täckande av de årliga särskilda utgifter, som härröra av det mellan Republiken Finland och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund den 27 september 1962 i Moskva undertecknade avtalet angående utarrendering av den Rådsförbundet tillhöriga delen av Saima kanal och ön Malyj Vysotskij till Republiken Finland, tillståndsavgifter, vilkas storlek bestämmes på grundvalen av fartygets, färjans eller anordningens storlek och art.

4 §. Detaljerna i fråga om grunderna för arvodena och avgifterna ävensom arvodena och avgifterna fastställas genom förordning.

5 §. Genom denna lag upphäves lagen den 27 juli 1962 om kanalavgifter (399/62).

FÖRORDNING OM KANALAVGIFTER (8.3.1991/515)

På föredragning av trafikministern stadgas med stöd av 4 § lagen den 23 juli 1965 om kanalavgifter (404/65):

1 kap. Tillståndsavgifter för Saima kanal

1 §. På Saima kanal uppbärs tillståndsavgifter för täckande av de årliga särskilda utgifter som härrör av det mellan Republiken Finland och Socialistiska rådsrepublikernas förbund den 27 september 1962 i Moskva undertecknade avtalet om utarrendering av den Rådsförbundet tillhöriga delen av Saima kanal och ön Malyj Vysotskij till Republiken Finland. Avgifternas storlek bestäms enligt fartygets, flottens eller anordningens storlek och art.

2 §. (20.12.2001/1353) Tillståndsavgiftens belopp är följande:

- 1) för motorfartyg i isklass I A 0,22 euro multiplicerat med nettodräktigheten (23.10.2002/861),
- 2) för övriga registrerade fartyg och anordningar 0,27 euro multiplicerat med nettodräktigheten (23.10.2002/861),
- 3) för oregistrerade fartyg och anordningar 2,52 euro per löpmeter,
- 4) för virkesflottar 0,22 euro per kubikmeter fast mått, samt
- 5) för nöjesfarkoster 16,80 euro per farkost oavsett storlek, dock så att för kanoter och roddbåtar som deltar i paddlings- eller roddevenemang är avgiften 1,70 euro per kanot eller båt.

För fartyg i inrikestrafik samt för passagerarfartyg tas tillståndsavgift ut endast för de 40 första resorna varje år.

3 §. Tillståndsavgiftens belopp beräknas enligt närmaste hela tal för dräktigheten, kubikmeter fast mått eller löpmeter.

Med löpmeter avses fartygets eller anordningens totala längd.

Vid uträkning av tillståndsavgiften används talet 100 som minsta nettodräktighetstal, 10 meter som minsta längd och 100 kubikmeter fast mått som minsta kubikmetertal.

Tillståndsavgiften för sådana registrerade fartyg för vilka nettodräktigheten inte fastställts eller vilkas nettodräktighet inte kan uträknas bestäms enligt taxan för oregistrerade fartyg.

Om ett fartyg enligt mätbrevet har två nettodräktigheter, bestäms tillståndsavgiften enligt den dräktighet som för tillfället används.

För en bogserbåt och ett fartyg eller en anordning som bogseras samt skjutkopplade fartyg betalas avgift enligt kombinationens sammanlagda nettodräktighet.

4 §. Fartyg som tillhör de finska statsmyndigheterna är befriade från tillståndsavgifter, om de inte utför kommersiell varutransport.

5 §. För ett fartyg, en virkesflotte eller anordning som passerar kanalen utan att överskrida riksgränsen uppbärs inte tillståndsavgift.

Ett fartyg, en virkesflotte eller anordning som passerar kanalen och som överskrider riksgränsen mellan Republiken Finland och Socialistiska rådsrepublikernas förbund är skyldig att betala den tillståndsavgift som anges i 2 § för såväl tur- som returfärd, oberoende av om den passerar hela kanalen eller endast en del därav.

6 §. En bogserbåt som bogserar virkesflottar när den trafikerar kanalen är befriad från tillståndsavgift för bogserfärderna samt övriga färder som är nödvändiga för utförande av flottningen.

7 §. Tillståndsavgift betalas inte för ett fartyg som transporteras såsom last på ett annat fartyg eller för en båt som tillhör fartygets utrustning.

8 §. Tillståndsavgifterna betalas till Insjöfinlands sjöfartsdistrikts kontor vid Mustola sluss i Villmanstrands stad. Sjöfartsstyrelsen meddelar närmare föreskrifter om uppbörden av avgifterna.

Befälhavaren eller ombudet för ett fartyg, en flotte eller anordning skall för uppbörden av avgifterna och för kanaltrafikstatistiken meddela alla nödvändiga uppgifter om fartyget eller anordningen samt dess last och färdled. Uppgifternas riktighet skall på begäran bestyrkas.

Fartyget, flotten eller anordningen kan förbjudas att utlöpa ur kanalen innan de tillståndsavgifter som skall betalas enligt denna förordning eller andra sjöfartsavgifter som gäller kanaltrafiken har betalats, eller innan tillstånd för betalning av dem i efterskott har beviljats enligt 10 §.

9 §. För bestämmande av tillståndsavgiften skall befälhavaren eller ombudet för ett registrerat fartyg på begäran visa upp fartygets nationalitetscertifikat eller mätbrev för konstaterande av netto-dräktighetstalet samt intyg över dess isklass.

Befälhavaren eller ombudet för ett oregistrerat fartyg, en oregistrerad flotte eller anordning skall visa upp ett av sjöfartsdistriktet godkänt intyg över fartygets eller anordningens totala längd, eller i fråga om en flotte, över dess virkesmängd. Saknas ett sådant intyg, utför sjöfartsdistriktet mätning av fartyget, flotten eller anordningen innan tillståndsavgiften betalas.

10 §. Sjöfartsdistriktet kan bevilja tillstånd till att tillståndsavgifterna betalas i efterskott, om den som ansöker därom ställer av sjöfartsdistriktet godkänd borgen eller annan säkerhet för betalning av avgifterna och den dröjsmålsränta som nämns i 2 mom. Som säkerhet kan godkännas en penningdeposition i sjöfartsdistriktets namn eller proprieborgen som ställts av en penning- eller försäkringsanstalt.

För försenad betalning som nämns i 1 mom. skall betalas [16 procents årlig dröjsmålsränta] för tiden efter förfallodagen fram till betalningsdagen.

2 kap.

Driftspersonalens arvoden

11 §. (20.12.2001/1353) De som använder kanalerna skall till deras driftspersonal betala ett arvode om 8,40 euro för öppnande av kanaler och rörliga broar vid annan än kungjord öppettid.

3 kap.

Särskilda stadganden

12 §. Angående lotsningsavgifter och andra sjöfartsavgifter gäller vad som särskilt stadgas om dem. Uppbörden av dessa och även av andra till kanaltrafiken anknutna avgifter kan ske i samband med uppbörden av tillståndsavgifterna enligt stadgandena i 1 kap.

13 §. Besvär över oriktig debitering av tillståndsavgifter skall anföras skriftligen hos Insjöfinlands sjöfartsdistrikt senast den trettionde dagen efter delfäendet av debiteringen.

För sökande av ändring i sjöfartsdistriktets beslut gäller vad som stadgas [i lagen om ändrings-sökande i förvaltningsärenden 154/50)].

14 §. Denna förordning träder i kraft den 1 april 1991.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 18 december 1981 om tillståndsavgifter för Saima kanal (958/81) jämte ändringar.